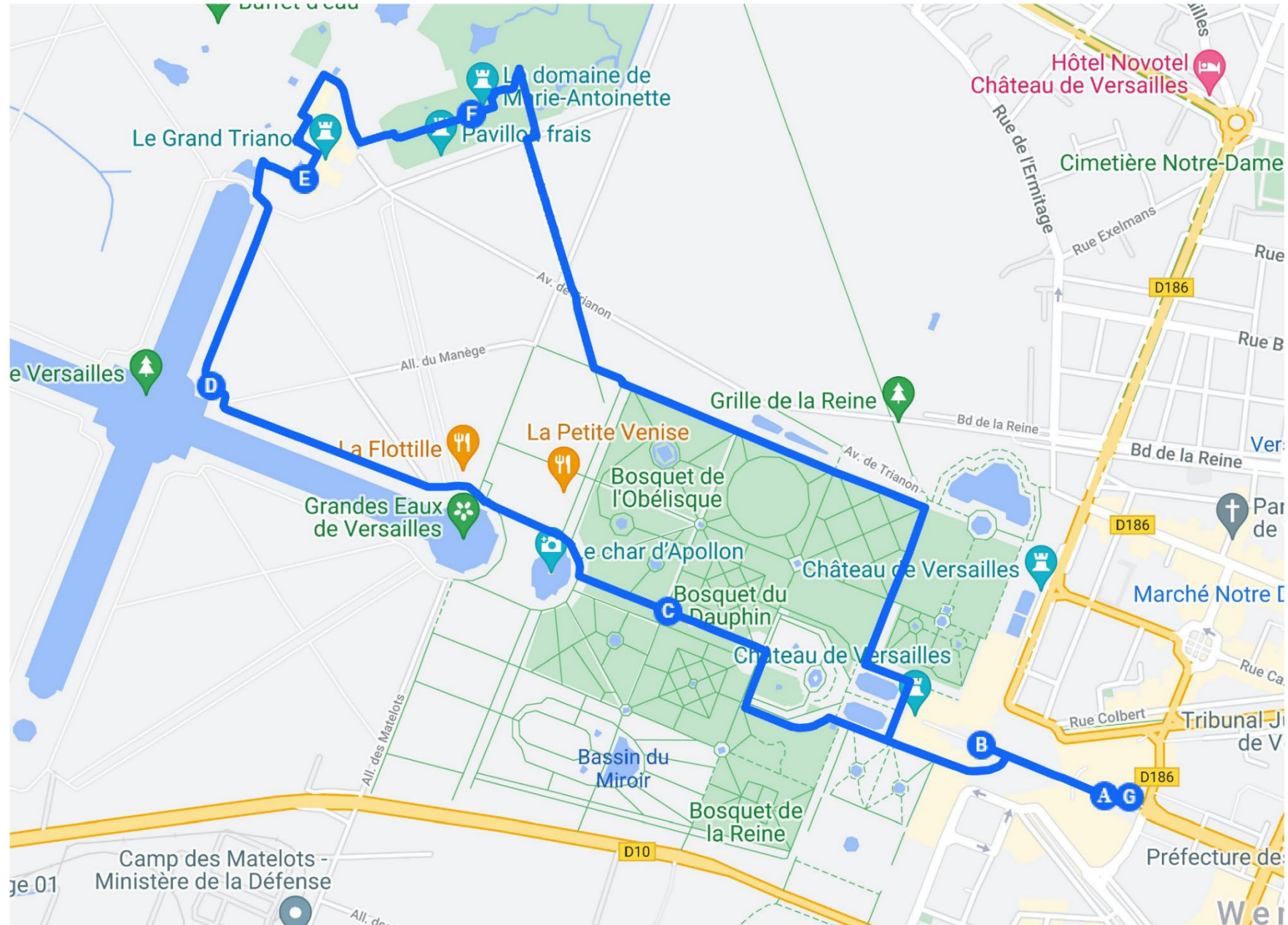

Wersal

Legenda: **A** – Place d’Armes, **B** – Pałac Wersalski, **C** – Ogrody, **D** – Wielki Kanał Wersalski, **E** – Pałac Trianon, **F** – Posiadłość Marii-Antoniny, **G** – Pomnik konny Ludwika XIV

Ceny : do 26 lat gratis, Pałac Wersalski - 18 euro (park gratis oprócz dni kiedy są pokazy fontann), Pałac Trianon 12 euro (czynny od godz. 12:00).

Proponujemy zakup biletu ‘passeport’ za 20 euro, który uprawnia do wejścia do pałacu i wszystkich obiektów na terenie parku.

OPISY OBIEKTÓW

A - Place d'Armes Plac Armii jest placem w kształcie wachlarza, ma około 300 m długości i 150 m szerokości. Odbywały się tutaj ważne ceremonie życia wojskowego. B - Pałac Wersalski Został wzniesiony na polecenie Ludwika XIII w małej wiosce na południowy zachód od Paryża (Wersal). Początkowo miał on pełnić rolę pałacu myśliwskiego. Za panowania Ludwika XIV zaczęła się jego rozbudowa, która zakończyła się w 1690 r. Prace nadzorowali Louis Le Vau, Jules Hardouin-Mansart i André Le Nôtre, który zaprojektował wspaniałe ogrody. W 1682 r. do Wersalu został sprowadzony rząd, aby móc sprawować kontrolę nad jego członkami. Tym samym Wersal przejął od Paryża rolę stolicy Francji. Okres świetności Wersalu kończy się 6 października 1789 r., kiedy to król wrócił do Paryża po marszu przekupki na Wersal. Pałac pozbawiony dworu królewskiego zaczął podupadać. Wielokrotnie płażdrowany, stracił wiele cennych dzieł sztuki. Dopiero za panowania Ludwika Filipa I został odnowiony i przekształcony w Muzeum Historii Francji. W 1870 r. okupowany przez Niemców Wersal stał się sceną koronacji Wilhelma I Hohenzollerna na cesarza Niemiec. Proklamowano tu również Republikę Francuską, a w 1919 r. podpisano traktat pokojowy z Niemcami (traktat wersalski). Przed pałacem znajduje się obszerny, półkolisty plac (Place d'Armes). Ponadto budowała ta posiada trzy dziedzińce: Cour des Ministres (Dziedziniec Ministrów) z konnym posągami Ludwika XIV, Cour Royale (Dziedziniec Królewski) i Cour de Marbre (Dziedziniec Marmurowy) z częścią zabudowań stanowiących zaczątek Pałacyku Ludwika XIII z białego kamienia, przeplatane czerwona cegłą. Najszynniejsza i najpiękniejsza wśród pałacowych fasad ma 560 m długości i wychodzi na przepięknie rozplanowany ogród. Wysunięta część środkowa pałacu jest dziełem Le Vau'a, natomiast dwa cofnięte skrzydła powstały według Hardouin-Mansarta.	Pałac składa się z dwóch kondygnacji, dolnej zakończonej łukami i górnej z pasem filarów, pilastrów i wysokich okien. Całość wieńczy balustradowa attyka, w której znajdowały się mieszkania członków ogromnego dworu królewskiego. Król i księżęta zamieszkiwali część środkową i skrzydła pałacu. Z Cour Royale poprzez Skrzydło Ludwika XIV, dochodzi się do wnętrza pałacu, gdzie mieści się Muzeum Historyczne, którego jedenaście komnat prezentuje epokę Ludwika XIII i Ludwika XIV. Z Muzeum można przejść do Opery zaprojektowanej przez Gabriela w 1770 r. z okazji zaślubin Ludwika XVI z Marią Antoniną. Sala jest udekorowana rzeźbionymi w drzewie i pozłacanymi ornamentami na błękitnym tle. Na piętrze pałacu znajduje się kaplica zbudowana w latach 1698-1710 według projektu Hardouin-Mansarta. Posiada ona trzy nawy i czworoboczne filary podtrzymujące łuki zwieńczone galerią ze żłobionymi kolumnami. Na tym samym, piętrze można podziwiać sześć wielkich komnat Grand Appartement, gdzie władca przyjmował swych dworzan trzy razy w tygodniu, między szóstą a dziesiątą wieczorem. Najświetniejszym pomieszczeniem pałacu jest Galeria Zwierciadłana, do której wchodzi się przez Salon Wojny. Galeria zbudowana w 1678 r. pod nadzorem Hardouina-Mansarta ma 74 m długości i 10 m szerokości. Jej sklepienie zdobią malowidła Le Bruna, przedstawiające wielkie francuskie zwycięstwa. Swą stawę zawdzięcza Galeria siedemnastu ogromnym oknom wychodzącym na park i odbijającym się w takiej samej liczbie luster na przeciwległej ścianie. Całe pomieszczenie tonące w powodzi światła i łagodnej zieleni ogrodu przenika do wnętrza pałacu. Pałac wersalski, który służył za wzór dla architektów projektujących rezydencje królewskie w innych krajach (np. Pałac Zimowy w Sankt Petersburgu). Stanowi on niepodważalne świadectwo wielkiej dojrzałości artystycznej epoki, w której powstał.	C - Ogrody Ogród wersalski jest uważany za pierwowzór ogrodu w stylu francuskim, ze względu na swe eleganckie rozplanowanie i dekoracje, które nie są ani przesadne ani ubogie. Ogród zaprojektowany przez Le Notre'a zajmuje obszar o powierzchni 250 arów. Stanowi on nie tylko integralną część pałacu, ale i jego dopełnienie. Ogród powstał na geometrycznym planie, jednak nie można mówić o jego monotonii. U stóp centralnego tarasu w basenie Latony (Leto) znajduje się arcydzieło Mary'ego ukazujące boginię z synem i córką, Apollonem i Dianą. Rzeźba góruje nad koncentrycznymi basenami w kształcie piramidy. Za basenem Latony rozciąga się długa Aleja Tapis-Vert (zielonych dywanów), która prowadzi do basenu Apollina. Rydwan ciągnięty przez cztery konie wynurza się władczo z wody, zaś Trytony dmuchają w muszle oznajmiając nadejście boga. Ta dynamiczna i równocześnie majestatyczna grupa dłuta Turby'ego stanowi niejako symbol okresu największej świetności Wersalu. Za basenem Apollina rozciąga się obszar zieleni z wielkim kanałem, którego bieg przecina w połowie mały kanał. D – Wielki Kanał Wersalski Grand Canal de Versailles jest największym basenem w parku pałacowym w Wersalu. Został zbudowany w latach 1667-1679 z inicjatywy Le Nôtre'a. Królewska Akademia Nauk początkowo odwołała "królewskiego ogrodnika" od tego przedsięwzięcia, ponieważ teren, bagnisty obszar znany jako "cuchnący staw", który był przyczyną wielu chorób wśród mieszkańców Wersalu. Ten monumentalny twór wodny został jednak pomyślnie zbudowany, Dzisiejszy plan Wielkiego Kanału ma formę krzyża, a główna perspektywa wschód-zachód znajduje się na osi zamku i mierzy 1,670 km. Prostopadła odnoga (która została wykopana jako pierwsza) biegnie z północy na południe i ma długość 1,5 km.	Oprócz funkcji dekoracyjnych i zabawowych Wielki Kanał odgrywał również rolę praktyczną. Położony w niskim punkcie parku, odbierał wodę, która spływała z fontann znajdujących się w ogrodach w górę rzeki. Woda ta była następnie pompowana przez sieć pomp obsługiwanych przez wiatraki i młyny konne, a następnie wysyłana z powrotem do zbiornika na dachu jaskini Thetys, aby uzupełnić fontanny. Ten układ hydrauliczny pracował w obiegu zamkniętym. E – Pałac Trianon Grand Trianon schowany w północnej części ogrodu wersalskiego, to dawny pałac letni Ludwika XIV. „Król Słońce” urządził tu rezydencję o nieco „intymniejszym charakterze”, której nie dawał Wersal. Nie obowiązywała w nim sztywna etykieta dworska, przeznaczony był bowiem na bardziej bezpośrednie kontakty z gośćmi. Grand Trianon zapewniał prywatność, której brakowało w wielkim pałacu. W architekturze pałacu zachwyca ganek z szeregiem czerwonych marmurowych kolumn. Otwarta przestrzeń skierowana jest w stronę ogrodu. Wewnętrzne ściany ozdobione zostały delikatnie rzeźbionymi seriami z gipsowymi fryzami, pilastrami i kapitelami. Trianon był domem dla dalszej i bliższej rodziny króla, która bardzo lubiła spędzać w nim czas. Wiele lat później odnowił go i umeblował na nowo Napoleon I. Z kolei Ludwik Filip często w nim pomieszkiwał ze swoją rodziną. Zwiedzany dzisiaj Grand Trianon to wersja z XIX wieku. Jej współtwórcą był generał de Gaulle, który doceniał wartość i sławę Wersalu. Postanowił urządzić tu rezydencję dla odwiedzających Paryż szefów państw. Uznał, że główny pałac w zupełności się do tego nie nadaje. Słusznie założył, że żaden ze współczesnie żyjących polityków i władców nie chciałby być kojarzony z przepychem Ludwika. Dlatego de Gaulle urzeczony jego pięknem postanowił, że znacznie lepszym pomysłem do tego celu będzie adaptacja Grand Trianon, w którym sam na początku objęcia władzy ze swoją małżonką zamieszkał.	F – Posiadłość Marii-Antoniny Hameau było popularnym miejscem spacerów i przyjęć dla Marii Antoniny. W 1783 r. królowa postanowiła rozszerzyć północną część ogrodów Trianon. Zleciła budowę Hameau, wioski wokół jeziora, składającej się z dziesięciu małych domków o rustykalnym wyglądem. Było to zgodne z dążeniem do powrotu do natury, co było głównym trendem pod koniec XVIII wieku. Centralna część Hameau była zarezerwowana dla królowej. W tej części znajdują się trzy budynki: ogrzewalnia, buduar i Dom Królowej, najbardziej okazały budynek, składa się z dwóch oddzielnych domów połączonych galerią. Młyn, gołębnik, stróżówka, stodoła, mleczarnia wieża Marlborough i budynek gospodarczy były przeznaczone do działalności rolniczej, mieszkało tu kilka osób, m.in. główny ogrodnik i strażnik, który dbał o bezpieczeństwo królowej. W czasie rewolucji miejsce to zostało pozostawione samemu sobie, efemeryczne konstrukcje popadały w ruinę. W 1810 r. Napoleon I podjął się odnowienia wioski. Mleczarnia i stodoła uległy całkowitemu zniszczeniu, osiem innych budynków udało się odrestaurować. Po odbudowie wioski Napoleon I ofiarował ją swojej drugiej i młodej żonie Marii Ludwice. Gest ten był symboliczny, gdyż Maria-Louise była prawnuczką Marii Antoniny. G – Pomnik konny Ludwika XIV Uwagę zwraca konny Ludwika XIV to wykonany z brązu. Pierwotnie znajdowała się na Dziedzińcu Honorowym został zdemontowany i przeniesiony na obecne miejsce w lutym 2006 roku, kiedy to odbudowano złotą bramę.